

Tom en Samira

Tosca Agterberg
met illustraties van
Ann De Bode

kluitman

Pannenkoeken met gaatjes

Hoog, hoger, nog hoger!

Samira en Tom springen op de trampoline. Dat is zo fijn!
Ze doen kunstjes. Op hun knieën en weer omhoog. Op hun billen en weer omhoog.

Ze zijn artiesten in het circus!

De trampoline is lekker groot en staat in de tuin van Tom. Dat is makkelijk, want Samira is het buurmeisje van Tom. Ze spelen vaak samen en zitten ook nog bij elkaar in de klas. 'Samira, kom je eten?' De vader van Samira steekt zijn hoofd door het gat in de heg. 'En jij Tom, heb jij ook zin in pannenkoeken? Het mag van je moeder, ik heb het net gevraagd.'

'Jeeeeeee!' Blij springt Tom van de trampoline.

Pannenkoeken! Hij had net nog in de keuken broccoli zien liggen en dat vindt hij vies. Maar hij moet altijd een paar hapjes nemen en daar is hij nu dus mooi vanaf.

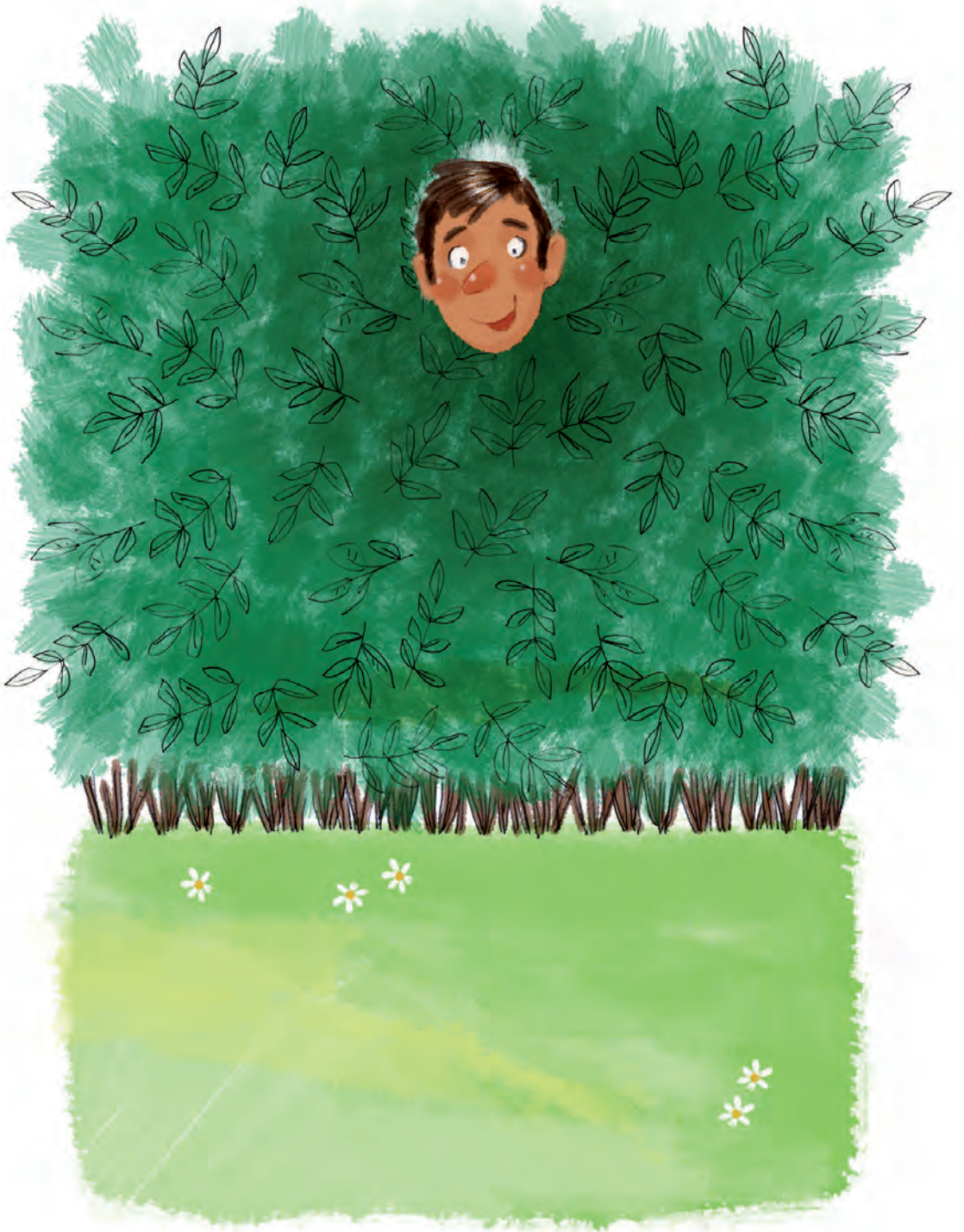
Bij Samira thuis staan er twee bordjes op tafel.

'Eten je vader en moeder niet mee?' vraagt Tom.

'Nee joh, het is ramadan.'

'Rammewat?'

'Ra-ma-dan,' zegt Samira in stukjes. 'Dan eten en drinken de

grote mensen de hele dag niet tot de zon onder is. Dan mag het pas.'

Tom wil vragen waarom, maar dan komt net Abdel, de vader van Samira, de kamer in met een stapel pannenkoeken.

Tom kijkt verbaasd. 'Huh, pannenkoeken met gaatjes? Ze zijn mislukt!'

'Echt niet, mijn vader bakt de lekkerste pannenkoeken van de hele wereld.' Samira pakt meteen de bovenste.

Tom neemt er ook een.

Even later pakt hij een tweede en een derde en, echt waar, ook nog een vierde!

'Zie je wel, lekker hè?'

'Superheerlijk,' zegt Tom. 'Vooral die gaatjes!'

Baby

Mijn zusje is heel klein.
Ze kan nog niet praten.
Ze kan alleen maar lachen
en harde windjes laten.
Dus als het regent
en ik zit me te vervelen,
dan kan ik niet eens
met mijn zusje spelen.
Ik dacht dat het leuk was,
een baby erbij,
maar ik heb liever een barbie
of een grote doos met klei.

Op school

Elke ochtend beginnen de kinderen van groep 1 en 2 in de kring. De stoeltjes met hun namen erop staan al klaar. Bijna alle kinderen kunnen het goede stoeltje makkelijk vinden.

Soms, als een kindje pas op school is, helpen ze het nieuwe kindje.

‘Dat is lief van jullie,’ zegt juf Mariëtte altijd. ‘We moeten elkaar een beetje helpen.’

Nou, dat doen Samira en Tom heel vaak, want die zitten al in groep 2.

‘Goedemorgen, allemaal. Waar zullen we mee beginnen?’ vraagt de juf.

‘Een versje, een versje!’ roepen de kinderen, want hun juf is een echte versjesjuf. Ze houdt van rijmen.

Ze zegt vaak: ‘Dames en heren, appels en peren, pruimen en pitten, nu gaan zitten.’

En soms moeten de kinderen rijmwoordjes raden.

Een poes en een muis
samen in een... huis!

Ik hou van jou
en de lucht is... blauw!

Vandaag leest de juf een versje voor. Ze wijst letters aan op een boek.

'Hier staat: Marianne Busser. Die mevrouw heeft dit versje geschreven. Luister maar goed, dit versje vind ik altijd zo leuk.

De slakjes

Twee kleine slakjes
hielden van elkaar
ze gingen samen trouwen
toen werden ze een paar
ze hebben snel hun huisjes
op elkaar gezet
nu wonen ze gezellig
samen in een flat.'

Uit: *Het grote versjesboek*,
Marianne Busser & Ron Schröder

‘Leuk, dat ga ik mijn nichtje leren,’ zegt Samira. ‘Wil je het nog een keer voorlezen, juf?’

En dat doet de juf. Ze zegt telkens een stukje en de kinderen zeggen haar na.

Net zolang tot Samira het versje uit haar hoofd kan opzeggen.

‘Knap, hoor,’ zegt de juf. ‘Dat zal je nichtje leuk vinden. Hoe oud is ze?’

‘Bijna vier en dan komt ze ook hier op school. Ze heet Yara.’

‘Gezellig, als jij naar groep 3 gaat, heb ik een nichtje van jou in de klas. En nu gaan we een werkje kiezen. De daghulpjes mogen eerst.’

Buren

Tom is de buurjongen van Samira.
Samira is het buurmeisje van Tom.
Ze zijn ook nog eens vrienden
en vinden elkaar soms stom.

Dan schreeuwen ze wel eens
of geven elkaar een duw.
'Ho ho,' roept dan een ouder,
'doe eens niet zo ruw.'

Soms moeten ze dan lachen.
Soms blijven ze nog kwaad.
Maar altijd is er toch weer een
die naar de ander gaat.

Rijmen

'Bus,' zegt Samira.

'Kus,' zegt Tom.

'Stoep,' zegt Samira.

'Poep,' zegt Tom.

'Geel.'

'Keel.'

'Blauw.'

'Au!'

Dat gaat goed. Tom bedenkt nu een gekke zin. 'De kat zit in het bad.'

'Ik weet er ook een. De poes loopt in de appelmoes.'

'Doei ouwe koei!'

'Dat kan niet. Het is geen koei, maar een koe.'

'Oké dan, doe ouwe koe!'

Ze krijgen een beetje de slappe lach.

'Juffrouw Nel, frikandel.'

'Meester Rami, bordje bami.'

'Jetje kroketje.'

'Meester Peet laat een scheet.'

Nu rollen ze bijna om van het lachen.

